

sationsordninger og de sociale ydelser; hvordan vi kan få et bedre, et mere retfærdigt system på hele erhvervsevnetabsområdet.

Kl. 18.40

Det havde været rigtig, rigtig klogt og fornuftigt, for sagen er jo, at overkompensation måske nogle gange kan være et problem. Vi ved det ikke, men til gengæld ved vi, at underkompensation er et fastslået faktum for tusinder af de mennesker, der er kommet til skade på deres arbejde. Alene det, at man opererer med en form for selvrisiko i erstatningsloven på 20 pct.; alene det, at man opererer med, at engangsydelserne er udbetalt på baggrund af et forældet renteniveau, som stjæler penge ikke mindst fra dem, der kommer til skade, mens de er unge; og alene det, at man ikke får nogen kompensation overhovedet, hvis erhvervsevnetabet er under 15 pct., betyder for mig at se, at vi har store problemer med underkompensation.

Nu har så vel Venstres som De Konservatives ordfører givet udtryk for, at de godt kan se, at der kan være problemer med underkompensation, ligesom de med det her forslag siger, at der skulle være problemer med overkompensation. De siger også, at de mener, at det her bør man også se på i det udvalgsarbejde, som nu er blevet sat i gang af regeringen.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det her forslag betyder, at man opgiver det lidt rigide princip, vil jeg sige, at en del af kommissoriet for det udvalg er, at dets arbejde skal udmønte sig i resultater, der er udgiftsneutrale. Har vi ikke allerede her slået et hul i det, at det skal være udgiftsneutralt, i og med at vi her har taget en flig af problemet og spredt nogle penge?

Det kunne jeg godt tænke mig at høre ikke mindst ministerens kommentarer til, for jeg synes, det er så væsentligt, at vi får rettet op på det først og fremmest for dem, der bliver underkompenseret.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Nu blander ordføreren jo sådan tingene lidt sammen ved at trække en lang række andre forhold ind i sagen, som ikke har noget med den her sag at gøre. Nu er netop den kommende udvalgsbehandling blevet nævnt mange gange, og det er jo lige præcis dér, der skal forhandles.

Holder vi os nu til sagen her, er ordføreren så ikke enig i, at vi kan konstatere, at der bliver udbetalt for mange penge i forhold til det tab, man lider, og at det så er rimeligt, at man får det

bragt på plads nu her og så tackler de øvrige forhold i udvalgsbehandlingen?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jo, hvis man kan konstatere, at der er nogle mennesker, som bliver overkompenseret set over et livsforløb. Jeg har ikke set dokumentation for det. Men hvis man kan konstatere det, hvis man virkelig gennem det her udvalgsarbejde kan sige, at der er en bestemt gruppe mennesker, som bliver overkompenseret, lige så vel som der er en bestemt gruppe mennesker, som efter mit bedste skøn er væsentlig større, der bliver underkompenseret, så synes jeg, det vil være rimeligt, hvis det her udvalg, samtidig med at man kan få rettet op på det for dem, der bliver underkompenseret, siger: Jamen så må vi også rette op på det for dem, der bliver overkompenseret. For min skyld ingen alarm. Jeg vil godt have et mere retfærdigt system og mere enkelt system. Jeg vil først og fremmest have, at de, der kommer til skade på deres arbejde, ikke bliver snydt.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det anden korte bemærkning til hr. Erling Bonnesen.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg er meget glad for at høre ordføreren tilkendegivelse af, at man, såfremt det kan dokumenteres, at der er en overkompensation, så vil være med til at se på at få den her sag bragt på plads. Så jeg vil da se frem til, at ordføreren i forbindelse med udvalgsbehandlingen nu overvejer at stemme for forslaget, for det er præcis det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg sagde helt klart, at min fuldstændig afgørende forudsætning er, at det her kommer til at indgå i en udvalgsbehandling, hvor man også ser på underkompensation. Det nytter jo ikke noget, at man tager et lille hjørne af de mennesker – det er i øvrigt et mindretal af de mennesker, der kommer til skade på arbejde, vi snakker om her – og siger, at der måske er nogle af dem, der har deres fleksjob hele livet, og så siger, at her skærer vi, og så vil vi i øvrigt ikke gøre noget ved de andre. Det er jo ikke alle, der har deres fleksjob hele livet, og dermed bliver de ramt af underkompensation i resten af tiden.